

en kønsbestemt endelse, hvis navnet har tradition i en kultur, som tillader dette. Herved tilgodeses navnlig en række østeuropæiske navnetraditioner, hvorefter efternavnene har en forskellig endelse afhængigt af, om de bæres af en mand eller en kvinde. Det gælder f.eks. i Polen, hvor kvinders efternavne i mange tilfælde får endelsen –a, mens mænds tilsvarende efternavne får endelsen –i. Navneskikken med en kønsbestemt endelse kendes bl.a. også i Grækenland. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.8.4. og de specielle bemærkninger til § 4, stk. 1, nr. 6.

Efter lovforslagets § 7, stk. 1, nr. 2, kan man som efternavn tage en af sine forældres fornavn med en tilføjelse, der viser slægtskabet, se lovforslagets § 7, stk. 1, nr. 2. Der er herved taget hensyn til den islandske navneskik, hvorefter man som efternavn bærer en af forældrenes fornavn med tilføjelsen –son eller –dottir. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.8.2. og de specielle bemærkninger til § 7, stk. 1, nr. 2.

Efter lovforslagets § 7, stk. 1, nr. 3, kan man tage en af sine forældres eller bedsteforældres eller ens ægtefælles fornavn som efternavn. Dette er indført for at tilgodese navneskikke, hvor der ikke skelnes mellem for- og efternavne. Dette er tilfældet for visse lande i fjernøsten, f.eks. Sri Lanka, nogle af de muslimske lande og for nogle ikke-muslimske afrikanske lande. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.8.3. og de specielle bemærkninger til § 7, stk. 1, nr. 3.

Spørgsmål 6:

Ministeren bedes kommentere vedlagte udkast til ændringsforslag, herunder redegøre for de mulige konsekvenser af ændringsforslagene.

Svar:

Der er vedlagt ændringsforslag til L 27 af et mindretal (DF). Nedenfor er anført mine bemærkninger til de enkelte ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 1 og 2:

Det foreslås, at man ændrer personantalsgrænsen fra 1.000 til 3.000.

Til nr. 1 og 2:

Hvis grænsen i lovforslagets §§ 2 og 3 hæves fra 1.000 personer til 3.000 personer, vil der blive frigjort ca. 110 efternavne mod ca. 315 navne, hvis grænsen fastholdes på 1.000 personer. Der henvises til bilag 5 i Navnelovsudvalgets betænkning 1446/2004.

Den foreslåede grænse på 1.000 personer er udtryk for en afvejning mellem de hensyn, der på den ene side er til at liberalisere navnereglerne, og på den anden side er til slægtsfølelsen hos bærerne af de frigivne navne, se pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger. Der er her lagt vægt på, at der ved meget udbredte navne ikke kan antages at være nogen krænkelsesrisiko, da personer, der bærer et meget udbredt efternavn, ikke har nogen forventning om slægtsmæssig tilknytning til andre personer, der bærer samme navn. Jeg mener, at når et navn bæres af 1.000 personer eller mere, er det så udbredt, at den enkelte ikke kan have nogen forventning om en slægtsmæssig tilknytning til de øvrige bærere af det samme navn. En forhøjelse af grænsen til 2.000 eller 3.000 vil være begrænsning af den tænkte liberalisering, men det vil stadig frigøre et betydeligt antal navne.

Ændringsforslag nr. 3, 4, 5, 7 og 8:

Det foreslås, at faste samlevende ikke skal sidestilles med ægtefæller.

Til nr. 3, 4, 5, 7 og 8:

Hvis dette ændringsforslag gennemføres, vil det fortsat ikke være muligt for faste samlevende og deres eventuelle fælles familie at bære samme mellem- og/eller efternavn, medmindre der er tale om et navn, der ikke er beskyttet efter lovforslagets § 3.

Jeg har forståelse for de betænkeligheder, der kan være med at liberalisere navnereglerne på dette punkt. På baggrund af det høje antal af ugifte samlevende i Danmark (ca. 600.000 i 2003) er det imidlertid min opfattelse, at man også på navneområdet i nogen grad bør sidestille ugifte samlevende med ægtefæller. Der er dog fortsat skærpede krav til ugifte samlevende i forhold til ægtefæller, idet de pågældende skal have levet sammen i 2 år eller have fælles barn under 18 år, der har eller skal have navnet som efternavn.